

Při natírání nepodceňte základ, vrchní nátěr naneste ve dvou vrstvách

10. května 2017

Při natírání se nevyplácí podcenit základní vrstvu. Zatímco napuštění povrchu dřeva zajistí ochranu proti plísním, škůdcům a stejnoměrnou savost, u kovů je hlavním kladem dobré spojení s podkladem.

Barvy nejsou nesmrtelné. Jednou za čas je třeba je obnovit. | foto: Profimedia.cz

„To je nejběžnější chyba při natírání. Základová barva obsahuje antikoroziční prvky, a když ji vynecháte, bude natřený kov sice vypadat zprvu hezky, ale dlouho nevydrží. Pokud se postupuje podle pravidel, tak základová vrstva má schopnost ukotvit se k povrchu a zároveň umožní vrchní vrstvě, aby dobře přilnula k základové barvě,“ vysvětluje výkonný ředitel [Cechu malířů, lakýrníků a tapetářů ČR](#) Pavel Žatečka. Pro zjednodušení budeme i nadále používat výraz „barva“ pro nátěrové hmoty.

Fotogalerie

Zároveň upozorňuje nutnost vrchní barvu nanést dvakrát. „První vrstva udělá základní práci, ale nemusí být nanesená naprosto pravidelně. Kdybyste to nechali tak, časem, když barva začne sprášovat, vrstva se ztenčí a započne koroze. Proto se dělá ještě druhá vrstva, která opravuje chyby první vrstvy,“ upozorňuje.

Například u oken se natírá dokonce třikrát. A každá z vrstev má jiný odstín, aby byla na první pohled vidět

[Zobrazit fotogalerii](#)

každá chyba při natírání. „Často se stává, že tohle nedodržíjíte podezřele levné firmy. Na základ použijí stejnou bílou jako na horní vrstvu a vy nepoznáte, že někde není okno dotřeno nebo že je pouze jedna vrstva místo dvou. Nebo když třeba natírají dřevo a vynechají napouštědlo, bude jejich práce zpočátku vypadat

perfektně. Pozná se to, až dřevo napadne škůdce nebo zamodrá, protože chybí vrstva, která těmto chybám má zabránit,“ říká Žatečka.

Bez penetrace ani ránu

Nejen zdi, ale třeba i zahradní nábytek je potřeba před natíráním napenetrovat napouštěcím nátěrem. Ale úplně na začátku je potřeba zbrousit staré sprašující vrstvy. Penetrace samotná má menší molekuly než barva, proto se dostává do hloubky materiálu. Zpevní povrch a sjednotí savost materiálu, zlepšit přilnavost dalšího nátěru a ochrání dřevo.

Dnes už to není jako dřív, kdy bylo na trhu pár druhů barev a hodně z nich šlo kombinovat. Dnes je nejvýhodnější se napřed rozhodnout pro značku a pak použít celý jejich systém. Od napouštědla přes základní barvu až po finální vrstvu. Jen tak se dosáhne toho, že jednotlivé vrstvy budou na sebe dobře navazovat. „Nemusí se stát nic, ale taky ano. Proto bych to v tom množství barev, které jsou na trhu, neriskoval,“ radí odborník.

Syntetika, anebo vodou ředitelné

Nikdo s určitostí neřekne, zda je výhodnější použít syntetické materiály, anebo vodou ředitelné. Podle odborníků jsou už na takové úrovni, že jsou srovnatelné. Takže každý spíše volí podle svých preferencí a sympatií.

Je však pravda, že vodou ředitelné barvy takzvaně zvedají vlákna dřeva. To znamená, že jeden nátěr nikdy nepomůže, protože když se tříska zvedne, uvolní cestu vlhkosti do materiálu. Když pak zasvítí slunce, voda se začne odpařovat a „podfoukne“ nátěr, který se začne odlupovat.

Proto se po každé vrstvě nátěru povrch obrušuje, aby se srazilily špičky dřevěných vláken a čím více je vrstev, tím méně vzdušná vlhkost pronikne do materiálu.

Tenkovrstvou, anebo silnovrstvou lazuru

Až se budete chystat natírat třeba pergolu, můžete si vybrat mezi tenko- nebo silnovrstvou lazuru. Častá praxe je taková, že když se natírá tenkovrstvou lazuru, natírá se tolik vrstev, dokud dřevo saje a přebytečný materiál se musí setřít. Daleko jednodušší je použít jako první napouštědlo, které chrání dřevo a není potřeba použít tolik barvy, která je dražší než podkladový nátěr.

Silnovrstvá lazura vypadá na první pohled lépe, stále umožňuje kresbu dřeva a má i delší životnost. Jenže když vám pergola natřená tenkovrstvou lazuru na osluněném místě po dvou až třech letech začne sprašovat, stačí je jen lehce zbrousit, kdežto silnovrstvá lazura sice vydrží na stejném místě

třeba pět let, ale pak se začne loupat. A před dalším nátěrem je třeba ji úplně ze dřeva sundat, což je zdlouhavé a pracné.

Proto je možná lepší natírat jednou za dva až tři roky a mít práci za dvě hodiny komplet hotovou, než jednou za pět let strávit obnovením nátěru celý víkend. Proto Pavel Žatečka doporučuje volit trvanlivější silnovrstvou lazuru pro místa, kde je složité se dostat, třeba tam, kde byste museli stavět lešení anebo tam, kde barva netrpí degradací UV zářením.

Ultrafialové záření si obecně se dřevem hraje. Čím světlejší lazura, tím méně obsahuje pigmentů, na které jsou látky zabraňující vstupu záření do materiálu. Proto je třeba se smířit s tím, že dřevo bude přirozeně stárnout a tmavnout.

Lidé, kteří mají dvacet let lavičky nebo chatu natřenou tmavým palisandrem, mají možnost použít takzvané renovační lazury, s jejich pomocí dosáhnou původního „dřevěného“ povrchu. Po aplikaci renovační lazury je pak možné natírat dřevo světlou lazurou podle přání a to bez broušení na čisté dřevo. Natírání vypadá velice jednoduše, ale pokud chcete mít práci se zárukou, tak vybírejte raději z ověřených profesionálních řemeslníků.

Autor: [bma](#)